

ALAIN CLARK & LOES RIPHAGEN

KAT EN VIS

moon

KAT

'Maak je maar geen zorgen, hoor,' zei de poes. 'Ik lust geen vis.'

'Lust jij geen vis?' vroeg de vis. 'Wat ben jij nou voor een poes?'

'Een gewone, denk ik,' antwoordde de poes. 'Een huispoes, maar dan eentje die niet van vissen houdt.'

'Nou, dat komt mooi uit. Ik lust ook geen poes. Wij zouden best vrienden kunnen worden,' zei de vis. 'Hoe heet je eigenlijk?'

'Ik?' vroeg de poes. 'Ik heet Kat. Kort voor Katrien.'

'Nou,' zei de vis, 'dan noem ik je voortaan gewoon Kat. Aangenaam, Kat.'

'Aangenaam, Vis,' zei Kat.

MAAN

'Zullen we doen alsof we op de maan zijn?' vroeg Vis.

'Ja, is goed,' antwoordde Kat.

'Kggg, kggg, astronaut Kat en Vis, wat zien jullie in de ruimte?'

'Astronaut Kat hier. Ik zie planeet Vissenkom.'

'Ik zweef!' riep Vis. 'En ik zie in de verte Katernus.'

'Wacht, wacht,' riep Kat. 'Ik zie nog een ding!'

'Wat zie je dan, astronaut Kat?' vroeg Vis.

'Kijk, zie je mijn kom met melk?' vroeg Kat. 'Wacht, even tot tien tellen.'

Kat nam een paar grote slokken. 'MELK-WEG!'

LATER

‘Weet jij wat je wilt worden als je later groot bent?’
vroeg Vis.

‘Ik weet het niet,’ zei Kat. ‘Ik denk iets met dieren.
Misschien kan ik voor oude muizen zorgen. En jij?
Wat wil jij later worden?’

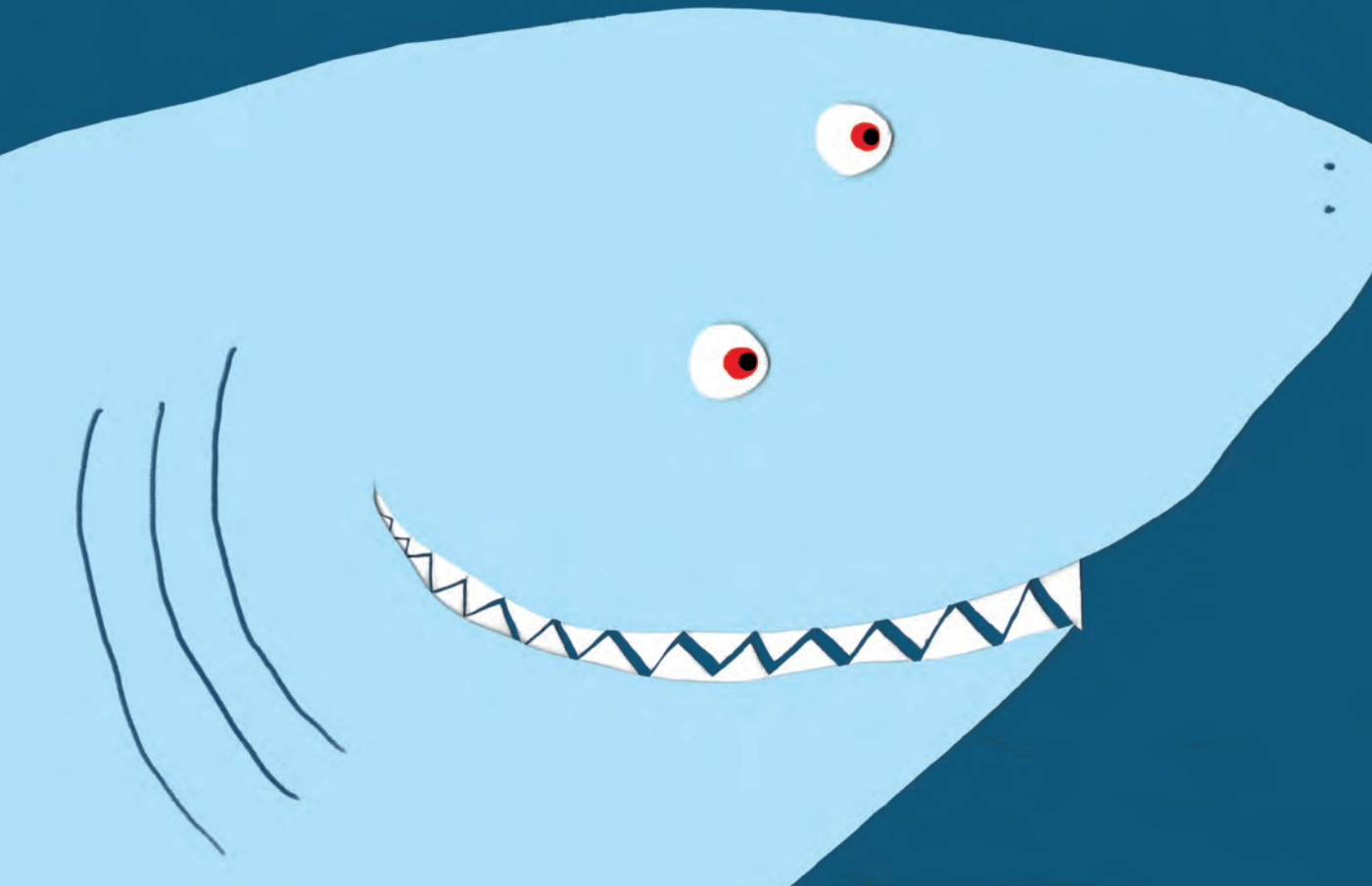
‘Ik wil haai worden,’ zei Vis.

‘Hahaha,’ lachte Kat. ‘Jij? Haai?’

‘Nou, waarom lach je nou?’ vroeg Vis.

‘Dat kan toch helemaal niet,’ antwoordde Kat. ‘Daar
is je kom veel te klein voor!’

Hoi

HAAI

